

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L 1.750
Letna naročnina L 3.500
Letna inozemstvo L 4.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Ni vse novo najboljše

Italija ima sredinsko vlado

900-letnica krške škofije

Novi časi so prinesli marsikaj lepega, koristnega in boljšega. Toda vse novo ni lepo, koristno in boljše. Zlasti ni koristno in boljše gledanje nekaterih sodobnikov na Sv. Evharistijo in na češčenje Srca Jezusovega.

Cerkev je zaradi tega zaskrbljena. Zaskrbljena predvsem zaradi sv. Evharistije. Gleda, kako nekateri teologi in za njo številni duhovniki in verniki menijo, da je sv. Evharistija zakrament samo zaradi daritve sv. maše. Z mašo je opravljeno tudi z Evharistijo. Spravijo jo na kak stranski oltar ali celo v kako kapelo izven cerkve in tam na evharističnega Jezusa »pozabijo«. Odpravili so blagoslove z Najsvetejšim, odpravili so procesije sv. Rešnjega Telesa, češ da pomenijo triumfalizem, opustili so češčenje Najsvetejšega zakramenta, pobožnost prvih petkov, obiske v cerkvi.

Ob teh pojavih je Cerkev zaskrbljena. Ta zaskrbljenost se vidi iz papeževih govorov in iz smernic raznih škofovskih konferenc. Sv. oče Pavel VI. je zaradi tega posvetil v letošnjem letu večje število nagovorov, ki jih ima ob raznih priložnostih, ravno skrivnosti sv. Evharistije. Tako je govoril o tem članom odbora za svetovni evharistični kongres, ki bo prihodnje leto v Melbourne v Avstraliji. Nato se je Evharistije spomnil v govoru na veliki četrtek in nedavno za praznik sv. Rešnjega Telesa.

V svojih govorih Pavel VI. poudarja in razlaga tradicionalni nauk katoliške Cerkve o tem »zakramentu vere«. Predvsem, da je Jezus resnično navzoč pod podobo kruha in vina. To poudarja papež, ker nekateri danes tajijo resnično navzočnost Jezusovo izven sv. maše. Potem uči, da pri maši ne gre samo za spominski obred zadnje večerje, temveč za resnično in pravo daritev nove zaveze, v kateri se Jezus na nekrvav način daruje pod podobo kruha in vina. Zaradi tega mora Evharistijo posvečati samo, kdor je prejel poseben zakrament mašništva. Potem opozarja, da sme Evharistijo jesti in piti samo, kdor ima zavest, da ni v smrtnem grehu. Potem razlaga še, kako pomeni Evharistija zakrament pobožnosti, znamenje edinstva in vez ljubezni in pa edinstvo skrivnostnega telesa Kristusovega, to je Cerkve.

Zaradi tega, pravi sv. oče, je povsem na mestu češčenje sv. Rešnjega Telesa v naših svetiliščih v vseh oblikah, ki jih je vpe-ljala Cerkev, kakor tudi češčenje evharističnega Jezusa ob evharističnih procesijah in na evharističnih kongresih. Vse to je utemeljeno v veri, v teologiji, v liturgiji, v zasebni in občestveni pobožnosti. Takšno je gledanje Pavla VI. na skrivnost in na kult sv. Evharistije. Kaj pa mi? V goriškem mestu so odpravili procesijo sv. Rešnjega Telesa, v marsikateri cerkvi so z glavnega oltarja odstranili tabernakelj in ga porinili na kak stranski oltar ali v kako stransko kapelo, kjer sameva ob sami večni lučki. Blagoslova z Najsvetejšim ponekod ni več, pobožnosti prvih petkov, ki je združena s češčenjem in blagoslovom z Najsvetejšim, prav tako ni več.

Vse to, pravijo, ni več moderno. Kakor da bi bil moderen protestantizem, ki je nastal pred 400 leti. Ta namreč ne pozna sv. Evharistije, temveč samo branje in razlago božje besede ter zbiranje ob spominu zadnje večerje. »Moderni« hočejo na ta način izvoliti srčko krščanske vere, ki je sv. Evharistija, zato niso moderni. Škoda, da tej »modernosti« naseda toliko mladih kristjanov.

(r+r)

Samo še dva škofa

11. junija je v Budjericah na Češkoslovaškem umrl škof Jožef Hlouch. Star je bil 70 let. Po časopisnih poročilih ima Cerkev na Češkem sedaj samo še dva škofa. Pogajanja med Sv. sedežem in češkoslovaško vlado niso prinesla zadovoljivih zaključkov za imenovanje novih škofov.

4. junija je predsednik italijanske republike Leone dal dosedanjemu ministrskemu predsedniku Andreottiju nalog, naj sestavi novo vlado. Giulio Andreotti se je zadeve lotil z vso prizadevnostjo. Najprej je poizkusil s formulo, ki naj bi obsegala pet strank: demokristjane, socialiste, socialdemokrate, republikance in liberalce. Toda s svojim predlogom je takoj zadel na nasprotovanje v socialističnih vrstah. Ti so izjavili, da nočejo stopiti v vlado, v kateri bi bili tudi liberalci.

Nato je Andreotti poskusil s sestavo vlade brez socialistov. To pot so mu pa skočili v hrbet predstavniki treh levičarskih struj v lastni stranki. Dejali so, da nočejo imeti svojih zastopnikov v vladi, ki je brez socialistov. Ta razdor v KD so izrabili republikanci, da so odklonili sodelovanje v vladi, v kateri ne bi bilo levičarskih demokrščanskih struj. Zaradi stališča republikancev so začeli oklevati tudi Saragatovi socialdemokrati.

Vse je izgledalo, da bo prišlo do nove enobarvne demokrščanske vlade, ki pa je niso gledali prijazno ne republikanci ne socialdemokrati. Zapleteni položaj so najprej malo olajšali republikanci z izjavo, da bodo novo vlado podpirali od zunaj, končno pa so položaj razvozlati socialdemokrati s svojo odločitvijo, da bodo v Andreottijevo vlado le vstopili.

Tako je mogel Andreotti začeti z dokončno sestavo nove vlade. Moro, Donat Cattin, Misasi, vsi

iz levičarskega krila KD, so mu dali jasno vedeti, da ne marajo biti udeleženi v novi vladi. Andreotti je zato moral poiskati za nekatere ministrske resorje nove ljudi.

Ta ponedeljek 26. junija je mogel predsedniku Leoneju predložiti imena novih ministrov, ki so še isti dan prisegli. Podpredsednik vlade in obrambni minister je Tanassi iz socialdemokratskih vrst, notranji minister ostane Rumor, zunanje ministrstvo je namesto Mora prevzel Medici, za finance in proračun bo skrbel Taviani, zakladni minister pa bo liberalni prvak Malagodi.

SLABOTNA VEČINA V OBEH ZBORNICAH

Nova vlada bo morala še ta teden imenovati nove državne podtajnike, zbornicam pa se bo predstavila prihodnji teden, verjetno v tork 4. julija. Tedaj se bo videlo, ali razpolaga z dovoljno večino.

V poslanski zbornici, ki šteje 630 poslancev, je večina 316 glasov. Za vlado naj bi glasovali KD (266 poslancev), socialdemokrati (29), liberalci (20), republikanci (15) in člani južnotirolske Ljudske stranke (3), skupaj 333 glasov. Opozicija ima 295 glasov (komunisti 179, socialisti 60, neofašisti 56).

Slabši je položaj za vlado v senatu. Senatorjev je 322, od njih 8 doživljenjskih, potrebna večina pa je 161 glasov. Za vlado glasuje kvečjemu 165 senatorjev (134 KD,

11 socialdemokratov, 8 liberalcev, 5 republikancev, 2 z Južne Tirolske, 5 doživljenjskih), proti pa 156 senatorjev (95 komunistov, 33 socialistov, 26 neofašistov, 2 dosmrtna).

Kljub temu, da je nova vlada sestavljena iz treh strank, za mnoge velja kot zelo slabotna in zato kot nekaj prehodnega. Ta prehodnost naj bi se zaključila jeseni, ko bosta imeli socialistična in demokrščanska stranka svoja kongresa. Tedaj lahko pride do novih političnih prijemov in Andreotti bi moral iti, če bi prišlo do sodelovanja med socialisti in demokristjani, kar zlasti zagovarja demokrščanska levica z Morom in Donat Cattinom na čelu.

Sploh ostaja demokrščanska levica vprašanje zase. Bodo njeni člani toliko lojalni, da bodo vedno glasovali za vlado, čeprav v njej ne bodo navzoči? Primeri iz preteklosti ne dajejo najbolj prepričljivega jamstva za to.

ANDREOTTI JE ODLOČEN IZVESTI SVOJ PROGRAM

Giulia Andreottija smatrajo za enega najbolj sposobnih politikov zadnjega časa. Vsi opazovalci soglašajo, da je izredno vztrajen v izvajanju svojih zamisli, da zna biti potrpečljiv v iskanju primer-nih rešitev in zelo odločen v izvrševanju sprejetih sklepov. Tako do komunistov kot do neofašistov je enako nedostopen. Njegova odločnost nasproti tema dvema skrajnostima je gotovo v precejšnji meri vplivala na volivce, da so 7. maja v tako velikem številu dali glas Krščanski demokraciji. Tej usmeritvi mora ostati Andreotti zvest tudi naprej, če noče zapraviti zaupanja ljudskih množic v svojo stranko.

Vladni program je Andreotti že obrazložil na dveh srečanjih s predstavniki strank, ki bodo sestavljale vladno večino. V prvi vrsti je treba zaustaviti, potem pa rešiti gospodarsko krizo; obenem pa je treba brez popuščanja brati javni red in demokratsko zakonitost ter izvajati odločen boj terorizmu. Obenem naj bi vlada posvetila več pozornosti italijanski prisotnosti v mednarodnih ustanovah.

Prav te dni razburja svetovno javnost poslabšani položaj angleškega funta šterlinga. Obstajajo resni znaki, da bo angleška vlada prisiljena svoj denar ponovno razvrednotiti. V zvezi s tem govorijo tudi o razvrednotenju lire. Nova vlada se bo morala prav s tem dejstvom takoj soočiti.

Na jesen pa jo čaka druga velika težava: sklepanje novih delovnih pogodb bo vneslo mnogo nemira pa verjetno tudi nasilja v delavske vrste. Spet se govori o »vroči jeseni«, ki bo ponovitev one iz leta 1969, ko so sindikati postavili previsoke zahteve, ki jih gospodarstvo ni uspelo premagati in so vzrok sedanjega neurejenega gospodarskega položaja. Če se porabi več kot proizvajajo, vodi to v polom, pa naj gre za posameznika, družino ali narod.

Pot, ki jo začenja Andreotti z novo vlado, gotovo ne bo z rožami posejana. Potrebna bo velika sloga in dobra volja znotraj strank, ki bodo novo vlado podpirale. Italijanski volivec si od te vlade ne želi drugega kot da bo imela voljo vladati in znala to tudi dokazati.

Glavne slovesnosti za 900-letnico celovške škofije, ki se uradno imenuje krška škofija, so bile preteklo nedeljo 25. junija na Krki. Pobudo za ustanovitev škofije je dala sv. Hema, ki je bila verjetno slovenskega rodu. Prisotnih je bilo nad 20 škofov.

Slovenski Korošci se bodo spomnili znamenite zgodovinske obletnice še posebej v nedeljo 2. julija v cerkvi sv. Heme, ki je edina cerkev na slovenskem Koroškem, ki je posvečena tej veliki svetnici.

Tudi tržaški in goriški Slovenci se bodo vključili v slovesnosti 900-letnice krške škofije, saj se bo naše letošnje skupno romanje zaključilo ravno na Krki 7. julija popoldne s službo božjo v veličastni cerkvi sv. Heme. Takrat nam bo govoril slovenski koroški kanonik dr. Zechner.

Gibanje »Cursillo«

Na binkošti je imelo v kongresni dvorani v Beljaku v Avstriji gibanje »Cursillo« svoje veliko srečanje. Na kongres je prišlo nad tisoč udeležencev iz Avstrije, Nemčije in Švice, pa tudi iz Italije in Španije.

To gibanje se je začelo v Španiji. Prvič se je zbrala skupina cursillistov leta 1949 na otoku Mallorca. Bili so nezadovoljni s seboj in zlasti s površnostjo ter mlačnostjo premnogih kristjanov. Hoteli so ves svet pripeljati h Kristusu.

Kaj je »Cursillo«? Beseda pomeni v španščini kratek tečaj, pogovor in razgovor, ki traja običajno tri dni. Sestavljajo ga duhovniki, laiki, možje in žene. Pogovarjajo se o načinu in sredstvih, kako bi postali boljši in po njih tudi drugi. Zato je »Cursillo« apostolsko gibanje, ki se trudi za obnovo človeka v duhu evangelijskih nauk.

Naši ljudje v Zürichu

Obisk pri prijatelju v Švici mi je dal nepričakovano priložnost, da sem se v nedeljo 18. junija v Zürichu udeležil izredne slovesnosti, ki sta jo za naše ljudi pripravila patra kapucina Fidelis Kraner, dušni pastir za Slovence v Švici, in pater Stanko Pečovnik, predstojnik samostana v Krškem, ki je mesec dni nadomestoval obbolelega p. Fidelisa Kranerja.

Zbrali smo se v kripti župne cerkve »Guthirt« (Dobri pastir) za sv. mašo, pri kateri se prvo in tretjo nedeljo v mesecu zbere res lepo število — predvsem mladih — Slovencev. Škofov vikar iz Chura, dr. Lojze Suštar, je pred mašo blagoslovil kip Fatimske Matere božje, ki si ga je p. Stanko z darovi naših ljudi preskrbel za samostansko cerkev v Krškem. Med mašo je g. vikar podelil zakrament sv. birme dvema dekletoma, ki sta zjutraj prešli sv. krst. Pridigal je seveda g. vikar, maševali smo pa v štirih.

Po maši smo se zbrali v župnijski dvorani. Tu smo slišali besede pohvale in zahvale za lepo slovesnost in za darove. Slišali smo pa tudi besede tožbe, da za vse delo med našimi izseljenci v Švici ne zadostuje več en sam duhovnik. Dela je veliko, a delavcev premalo. To je klic in poziv, ki ga človek sliši po vsem svetu. Vsekakor nas je prijetna in občutena slovesnost v Zürichu navdala z novim veseljem in upanjem.

Lojze Škerl

Črnske pesmi na plošči

32-letni črnski pevec Marvin Gaye v ZDA je nedavno izdal ploščo pesmi verske vsebine. Pesmi so našle zelo ugoden sprejem, saj je bilo v dvajsetih dneh razprodanih dva milijona plošč. Pesmi so preproste. Pevec prosi v svojih pesmih Boga za mir v svetu, za uboge, za otroke, za socialno pravičnost. V eni izmed pesmi pravi Marvin Gaye: Bog je moj prijatelj, Jezus je moj prijatelj. Ustvaril je svet, da na njem živimo. Vse nam je dal. Za vse to zahteva le, da ljubimo drug drugega.

Nemški duhovniki za sobrate v Afriki

Štiri desetine duhovnikov škofije Rottenburg v Nemčiji se je obvezalo, da bodo odstopili en odstotek svojih plač za podporo duhovnikov v državi Malawi v Osrednji Afriki. Takih duhovnikov, ki so se obvezali za podporo, je sedaj 616.

»Prej bi morala biti slovenska narodnostna skupnost zaščitena s posebnimi zakoni«

Blodnje - zdaj še v zamejstvu

V reviji »Most«, št. 31-32, ki izhaja v Trstu, je bil objavljen članek dr. Vladimira Vremca pod naslovom »Demagoška izjava Kluba koroških študentov v Ljubljani«. Naslednji sestavek pošiljam v objavo »Katoliškemu glasu«, ker dvomim, da bi ga hotel »Most« v prihodnji številki objaviti. Prav tako ga ne bi bilo mogoče objaviti v Sloveniji, kjer niti danes, kljub večji svobodi pri obravnavanju perečih narodnodružbenih vprašanj, ni dovoljeno odkrivati zakulisnega ravnanja vladajoče plasti v Ljubljani.

KOROSKI STUDENTJE IN STIRJE SLOVENSKI PISATELJI

Vladimir Vremec je hotel biti mogoče izviran ali nekaj posebnega, ko se je v omenjenem zapisu v zadnji številki »Mosta« zavzel za ljudi, ki jih je Klub koroških študentov v svoji izjavi ožigosel zaradi njihovega razdiralnega pisanja proti slovenski narodnosti in pozitivnim družbenim vrednotam, ki so v zvezi z njo. To pisanje je izraz neke »anti« mode, ki se je razširila v Ljubljani. Mogoče gre Vladimiru Vremcu res samo za svobodno izražanje pogledov in misli, ko se poteguje za ljudi, kot so Taras Kermavner, Marjan Kramberger, Dimitrij Rupel in Dušan Pirjevec. Toda če omenjeni štirje lahko svobodno objavljajo svoja razbijaška mnenja o slovenstvu, zakaj potem Vladimir Vremec tega ne dopusti tudi koroškemu študentu, ki proti temu izraža svoj protest?

To bi dr. Vremec moral koroškim študentom vsekakor priznati. Pomislek bi mogli imeti edino proti njihovem pozivu Društvu slovenskih pisateljev, da naj nekaj »samoupravn« ukrene. Namesto vsega tega pa dr. Vremec celotno izjavo koroških študentov označi za »demagoško«, in še več, za »obnavljanje stila zloglasnega ovađstva iz petdesetih in deloma šestdesetih let« in da »je dala izjava novega zagona tistim, ki bi radi — tokrat v imenu ogroženega slovenstva in humanizma — obnovili žalostno dediščino stalinističnih prijemov v kulturi, t. j. cenzuro«.

Dr. Vremec pravzaprav sam dela tisto, kar bi rad očital drugim, ko jemlje pravico koroškim študentom, da bi obsodili tisto, kar tudi dober del slovenske javnosti obsoja (če ne večina). On sam ravna še hujše kot cenzura, ko napade celotno vsebino izjave koroških študentov in jo

pavšalno zavrača in obsoja, ne da bi sploh poskušal ugotovljati, kaj bi v njej moglo biti dobrega. Ali gre za nepoznavanje stvari in nepoglobljenost ali za neko površnost, ki je značilna za določeno tržaško družbeno plast?

V svoji veliki razgledanosti, toda v slabem presojanju, razpne dr. Vremec svoj protizapis na koroško študentsko izjavo tja do »brežnjevske Sovjetske zveze«, ga poveže z »gonjo proti Brandtovemu odporu na vzhodu«, z »gonjo proti tuji delovni sili v Avstriji, Nemčiji in Švici«, stavi izjavo koroških študentov na raven tistih, »ki se še danes borijo za nemško pristnost«. Dr. Vremec nadalje zavrača članke, ki so jih v tem duhu in v tej zvezi objavili »Zaliv« št. 31-32, »Katoliški glas« dne 27. 1. 1972 in pred dobrim letom tržaška »Mladika«. Zares »velika razgledanost«, toda vse to ima prav malo vsebinske povezanosti s perečimi vprašanji naših narodnih zadev, pojmovanj in bodočega razvoja. Vsa ta navajanja in za lase privlečeni razlogi dokazujejo, da dr. Vremec omenjenih vprašanj ne dojema prav in jih ne pozna v globino.

NEUPOSTEVANA DEJSTVA

Problemi, Dialogi, Sodobnost, Naši razgledi in še kaj, niso revije, v katere bi lahko pisal kdor si bo di. To je pridržano samo tistim, ki so v osebnih poznanjih in zvezah z odločujočimi in vrhovih slovenske partije oz. njenega ljubljanskega kroga. Na ta način se oblikuje neka klika sodelavcev, ki ima popolno svobodo pri pisanju, dokler ne zadene partijskih tabujev, kajti v tem primeru gre po znani poti nekdanjih Perspektiv ali sedanje Tribune. Pisanje je lahko nemoralno, nevrtočeno in psihopatsko (Pirjevec je baje na neki zabavi v okajenem stanju celo »razpuščal« slovenski narod), samo da je še nekaj posebnega in da vzbuja pozornost, četudi v obliki protestov. To vsekakor ne dela časti in ne priljubljenosti odločujočim partijskim krogom v Sloveniji; prej kaže na njih nesposobnost presoje in polinteligenco.

Omenjena razdiralna stališča ali mogoče protistališča so bila dolga leta monopol v objavah večine centraliziranih družbenih revij v Sloveniji, ki dobivajo denar iz republiških skladov in nikomur ne koristijo razen tistim, ki vanje pišejo zaradi bogatih honorarjev. Nasprotna mnenja, ki

bi lahko nastala kot odgovor na to, pa so doživela zaviranje pri objavljanju.

In prav to, da se danes lahko objavljajo mnenja in na enaki ravni protimnenja, kot je bila izjava koroških študentov, je dokaz, da se danes v Sloveniji oblikuje neka širša pogovorna raven, ki jo je treba pozdraviti, ker daje Slovincem po svetu vsaj nekaj upanja za bodočnost njihove domovine, četudi jih ne reši skrbi pred morebitno duhovno zakrknitvijo in moralnonarodnim propadom in izginitjem v teku stoletij obudovanih vrednot.

Res je mnogo mitov v slovenski preteklosti (toda prej lažne skromnosti kot pa ponašanja) ter romantičnih predstav v današnji miselnosti, ki se še ni prav otresla citatniških pojmov, kakor pravilno spominja v svojem zapisu dr. Vremec. Toda navedeni štirje pisci v svojem razdiranju ne razlikujejo več med miti in dejanskimi vrednotami. Poskušajo se rešiti občutka neke namišljene slovenske majhnosti, ki so se ga nabrali v njihovem kozmopolitskem prebiranju tujejezičnih slovstev (kar izgleda vendar tako »nobel«) in vsega podobnega pompa in nepompa. Domisljajo si sedaj, da bi bilo treba to zaprto slovenstvo nekako odrešiti, ga preusmeriti v neko svetovljanstvo, najsi bi bilo tudi jalovo, samo da bi postalo senzacija. Prav malo jih zanima, če propadajo obširna slovenska območja, nekatera narodno ogrožena, Bela krajina, Slovenska Benečija, Porabje, Zila..., oni so vzvišeni nad takimi »malenkostmi« (preobjedeni od plač za delo, ki nikomur ne koristi). Služili bi lahko Slovincem, če bi šli tja na vzhodno Štajersko in malo opisali in predočili otopleli slovenski javnosti, kako se nam ti predeli izgubljajo, ker njihove in naše ljudi vsrkava nemški kapital že tukaj za bližnjo štajersko mejo. Toda oni so lepo na toplem v Ljubljani, mirno pospravijo svoj kos potice, ki jo dobijo za svojo poslušnost, ker se niso dotaknili partijskih tabujev in še obenem brez napora zadostili svoji nečimrnosti.

Da bi Slovenci z našo prekipeljočo ljubeznijo koga ogrožali (po Vremcu tudi z nestrpnostjo), se še ni slišalo in prav to tudi dr. Vremec ugotavlja. »Sicer niso slovenski kulturniki nikoli sloveli zavoravani v svoje odrešeniško poslanstvo...«. Kaj hoče s tem dr. Vremec povedati, ko stvar navaja in jo obenem zanika?

Apel po samoupravnih ukrepih (po mnenju dr. Vremca »pervazen«?) od strani Kluba koroških študentov v Ljubljani na Društvo slovenskih pisateljev mogoče res ni najbolj samoupraven, toda vsekakor ne v nasprotju s svobodnim izražanjem mnenj. Vsakdo ima pravico pozivati po svoji vesti in da je ta poziv izraz vesti, ni kaj dvomiti. Če bi omenjeno društvo diktatorsko ukrepalo, bi bila bojazen dr. Vremca upravičena. Toda to se ni zgodilo in zato velja poziv dr. Vremca proti morebitnim diktatorskim ukrepom dejanskega društva in ne Klubu koroških študentov.

S tem, da izpodbijam izvajanja dr. Vremca, delam to z isto pravico, kot jo ima tudi on sam, da jih iznaša. Da se izognemo morebitnim nesporazumom, naj še dodam, da se v tem zapisu izraženo mnenje nanaša samo na Vremčev objavljeni sestavek v »Mostu« in da po drugi strani cenim ter dajem priznanje Vremčevi zavzetosti, prizadevanju in delovanju.

I. S.

KRATKE NOVICE

Kaj storiti zoper širjenje nemorale

V ZDA so izvedli anketo, kako gledajo Amerikanci na širjenje nemoralnosti. 85 % vprašanih oseb zahteva, naj državne oblasti izdajo primerne zakonske ukrepe, da se prepreči širjenje pornografskega materiala po pošti. 76 % anketiranih sodi, da morajo biti poostreni predpisi za časopise in revije, ki se prodajajo po kioskih. Anketa je tudi pokazala, da je največja nejasnost med mladimi ljudmi.

Južnoafriški črnici si žele škofov lastne polti

V Južni Afriki je približno en milijon katoličanov črncev in 190.000 katoličanov bele barve. Zanje skrbi 25 škofov, a med njimi je le en škof črne barve. Tako stanje je v spotiko črncem. Črni katoličani so večkrat izrazili zahtevo, da bi imeli škofo iz svojih vrst. Ne morejo več prenašati, da se ravna z njimi kot z nedoraslimi otroki. Kljub nasprotovanju rasistične državne oblasti bo treba v prihodnje želje črnih katoličanov bolj upoštevati, če naj bo Cerkev res v službi vseh narodov, jezikov in ras.

BESEDE ŽIVLJENJA

DA BOMO VREDNI KRISTUSA

»Kdor ne vzame svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden« (Mt 10, 38).

Kdo se bo primerjal s Kristusom?

On — neskončni, večni Bog,
jaz — revna stvar, muha enodnevnica!
On — poln modrosti in milosti (Lk 2, 40),
jaz — poln sebičnosti in greha!
On je vzel križ na svoje rame
in na njem visi do konca sveta;
in jaz?

Samo eno me napravi vrednega Kristusa:
»vzeti svoj križ in hoditi za Njim.«

Križ ni vedno bolezen in trpljenje,
je tudi delo in stanovska dolžnost.

In hoditi za Kristusom je:
ljubezen ter pravičnost,
požrtvovalnost in velikodušnost,
vesela čistost in —
plemenita samoopoved.

I. Z.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Prof. dr. Vrečar - zlatomašnik

Med slovenskimi duhovniki na Tržaškem je imel poleg msgr. Silvanija na praznik apostolov Petra in Pavla 50-letnico svojega mašništva tudi dr. Ivan Vrečar, dolgoletni profesor in vzgojitelj številnih generacij slovenske mladine.

Rodil se je 21. decembra 1898 v Sostrem pri Ljubljani. Kot novomašnik je bil nastavljen za učnega predstojnika ali prefekta v škofijskih zavodih sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano. Leta 1926 je promoviral za doktorja bogoslovja. Polnost svojega duhovniškega poslanstva je odsluševal kot profesor verouka na klasični gimnaziji v Ljubljani. Brž je zaslovel kot goreč vzgojitelj in mentor dijaške mladine. Ustanovil je za dijaško mladino Marjino kongregacijo in imel velike uspehe pri zelo izvirni in točno določeni vzgojni metodi.

Med gimnazijskimi kateheti je vzbudil pozornost kot avtor mnogih člankov v raznih verskih revijah. Da bi mladini vzbujal veselje do aktivne udeležbe pri bogoslužju, je s prof. dr. F. Jakličem sestavil učbenik za srednje šole »Liturgika«. Svoj delež znanja in odgovornosti za uspešno poučevanje na srednjih šolah je prispeval tudi pri pripravi drugih veroučnih knjig. S tem v zvezi je skrbel za vedno bolj prikopno ureditev šolskih maš za dijaško mladino. Veliko zasluge za oblikovanje apostolskega tipa izobražencev imajo njegovi skrbno sestavljeni molitveniki z naslovom »Kristus kralj« v veliki in skrajšani izdaji.

Po končani drugi svetovni vojni je prof. dr. Vrečar v svojem versko-narodnem prizadevanju zaoral globoke brazde med slovensko mladino na Tržaškem. Kot profesor je poučeval verouk na slovenskih srednjih šolah ter nekaj let tudi latinščino in zgodovino filozofije. Tudi tržaški dijak so ga spoštovali in vzbujali kot vestnega in očetovsko skrbnega prijatelja. Z nekaterimi sodelavci je podvzel akcijo za ustanovitev dijaškega doma v Trstu, ki naj bi se imenoval »Baragov dom«. Zamisel je morala pasti, ko je bilo na Opčinah odprto za podobne namene Marijanišče.

Dr. Vrečar je ogreval mladino in pridobil ostale katehete, da se je za dijaško mladino uvedla stalna služba božja. Večkrat je bila vsa skrb pri tem le na njegovih ramenih, pa je kljub mnogim oviram več let vzdrževal to dijaško mašo v cerkvi nemške verske skupnosti v ulici Giustinielli. Nekaj let je dijake izven šole zbiral in gradil v njih novega človeka v okrilju organizacije Slovenske dijaške zveze.

Tudi na Tržaškem je g. zlatomašnik krepko zastavljal pero in izdal več priročnih molitvenikov. Na novo je priredil in spoplnil po J. Walserju »Večno molitev pred Jezusom v zakramentu ljubezni« (leta 1947). Po dveh krajših izdajah molitvenika »Kristus kralj« je leta 1959 priredil veliko izdajo tega zelo priljubljenega molitvenika s skrbno urejeno cerkveno pesmarico. Ta molitvenik z naslovom »Mašna knjiga« ima kljub bogoslužnim reformam svetega bogoslužja po II. vaticanškem cerkvenem zboru še vedno svoj pomen zlasti kot zbirka skrbno oblikovanih molitev in kot zbirka cerkvenih pesmi z notami.

Ko g. jublantu ob njegovi zlati maši iskreno čestitamo, se mu tudi toplo zahvalimo za obilno duhovniško setev, ki je v mnogih Tržačanih rodila le majhne sadove. Oče luči, od katerega prihaja vsak

dober dar, pa naj prof. Vrečarja še naprej ohranja, da bo, kot doslej že dolga leta, tudi za bodoče še opravljal službo hišnega duhovnika pri šolskih sestrah pri Sv. Ivanu in pomagal kot veroučitelj pri duhovnem oblikovanju tamkajšnjih gojenk.

Šolske prireditve in razstave v Gorici

Ko se šolsko leto bliža h koncu, postane ponavadi na vseh šolah živahnije: povsod pripravljajo razstave ročnih del in prireditve. Otroci z veseljem sodelujejo in sledijo učiteljevim navodilom, saj v vsakem tli vroča želja, da bi se najbolje izkazal pred svojo mamico in očkom. Pa tudi ostalim ljubiteljem šole želijo pokazati, kaj vse so se lepega naučili in naredili med šolskim letom, ki se izteka.

Da je to prišlo v navado, se mi zdi prav, saj so zaključne šolske prireditve dokaz povezanosti naše šole z družinami in, širše vzeto, z vso našo skupnostjo. Zato je prav, da je ta dan prazničen ne samo za otroke in učitelje, temveč tudi za vso skupnost, v območju katere šola živi.

Na obeh slovenskih osnovnih šolah je bil zaključek leta lep, živahen in prijeten. V ulici Croce so otroci osnovne šole in vrtca odprli razstavo ročnih del dne 10. junija dopoldne. Ob tej priložnosti je bila tudi zaključna prireditev osnovnošolskih otrok. Nastopili so otroci vseh pet razredov z deklamacijami, raznimi priročki in petjem. Prireditev je bila prisrčna, lepo pripravljena in otroci so se dobro izkazali. Res škoda, da se ni prireditve udeležilo več ljudi.

Otroci otroškega vrtca pa so imeli svojo zaključno prireditev dne 12. junija popoldne. Ob navzočnosti mnogih staršev, sorodnikov, prijateljev so otroci recitali in peli veliko pesmic. Največji pa so zaigrali dramatizirano otroško pravljico »Muca copatarica«, ki je prisotne nadvse navdušila.

V ulici Randaccio pa je bilo odprto razstave nekaj dni kasneje in sicer 21. junija dopoldne. Tudi tukaj je bila povezana z zaključno prireditvijo vseh osnovnošolskih otrok in vrtca. Malčki otroškega vrtca so nastopili s petjem ter prikazali pod vodstvom svoje prizadevne vrtnarice lepe in iznajdljive risbe. Učenci osnovne šole so razstavili vrsto zanimivih risb ter ročnih del, obenem pa nudili bogat spored s pevskimi in glasbenimi točkami ter recitacijami. Za vse to gre priznanje predvsem učiteljicam, ki so s tem pokazale pravi smisel za uvajanje šolske mladine v kulturno delo.

Prireditve se je udeležilo veliko staršev otrok in prijateljev mladine. Prisotne so bile tudi razne oblasti, kot šolski nadzornik, didaktični ravnatelj, občinski odbor, nik za šolstvo in drugi predstavniki občinske uprave.

Ob prijetni zakuski so si nato gostje še izmenjali misli in ugotovili, kako potrebni so taki nastopi za šolsko mladino, da se ji že zgodaj vzbudi ljubezen do domačega kulturnega dela in do slovenske besede nasploh.

Vsem požrtvovalnim učiteljicam, učitelju in obema otroškima vrtnaricama iskrene čestitke in zahvala!

A. C. in A. B.

Binkošno srečanje Slovencev v Göppingenu

Lepo in živahno je bilo na letošnjem binkoštnem srečanju Slovencev v Nemčiji v mestu Göppingen. Gdč. Komotarjeva pozdravlja goste. V ozadju gesto srečanja, vzeto iz ene od pesmi tragično umrlega nadarjenega slovenskega pesnika Franceta Balantiča

Slovenski delavci in delavke, zaposleni v Zahodni Nemčiji, se že vrsto let zbirajo na svojem tradicionalnem binkoštnem srečanju. Letos je bilo 21. maja v mestu Göppingenu, ki se ga je udeležilo 2.100 naših rojakov, kar je nedvomno rekordno število. Na srečanje so prišli Slovenci od Porurja do Münchna na Bavarskem in od Nürnberga do Freiburga ob francoski meji. Navzoča pa so bila tudi slovenska zastopstva iz Merlebacha v Franciji, iz Zürichu v Švici in iz Bregenza v Avstriji.

Mesto Göppingen leži 40 km jugovzhodno od Stuttgarta. Je prijazno mesto s 50.000 prebivalci. Obdaja ga krasna okolica z griči in nasadi.

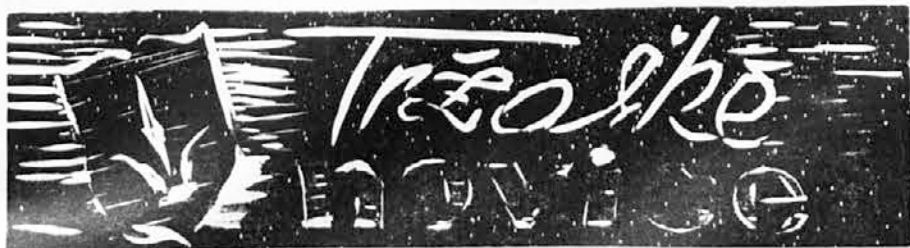
Ob 12. uri so imeli Slovenci najprej sv. mašo v cerkvi Kristusa ljudj. Cerkev je bila nabito polna naših ljudi. Med mašo sta prepevala mešani zbor »Slomške« iz Merlebacha ter moški zbor »Domači zvon« iz Stuttgarta, pridigal pa je msgr. Ignacij Kunstelj, ki je za to priložnost prihitel iz Rima.

Popoldne so se Slovenci zbrali v pro-

storni dvorani Hohestaufenhalle, kjer je trajala vesela družabnost do poznih večernih ur. Program so izpolnili pozdravni nagovori, deklamacije, zabavna tekmovalna z nagradami, pesmi zbora »Domači zvon«, vesele melodije kvinteta Stanka Ptičarja in srečolov z 2000 dobitki.

Geslo letošnjega binkoštnega srečanja je bilo »Goreti hočem sebi, novim dnevom«, besede, ki so vzete od velikega slovenskega pesnika Franceta Balantiča. Literarna zgodovina ga imenuje pesnika ognja, saj ga v svojih pesmih tolikokrat opeva in je tudi postal njegova žrtev, ko je jeseni leta 1943 zgorel na domobranski postojanski Grahovo na Notranjskem.

Vatikanski radio je prinesel po posredovanju msgr. Kunstlja obširno poročilo o poteku srečanja, sam msgr. Kunstelj pa je pred odhodom iz Göppingena dejal: »Vaša binkoštna srečanja spadajo med najlepše prireditve, ki jih imate Slovenci v Nemčiji. Z njimi si utrjujete versko in narodno zavest, zato nadaljujte z njimi, čeprav zahtevajo mnogo dela in priprav.«

Letošnji tabor na Repentabru

PREDSTAVA IN PETJE »VIŠARSKEGA ZVONA«

V letošnjem programu repentaborskega tabora se vrača Slovenska prosveta k predstavi, kakor jih je imela nekoč. Izbrala je posebno delo in sicer je to SLOVENSKI SATIR ali Slovenski pevec.

Pisatelj tega dela, prof. Mirko Mahnič, je izbral same narodne pesmi in iz njih sestavil zgodbo o slovenskih ljudeh na travniku, pri poroki in doma po poroki. Župnik pa vse te ljudi spremlja. Ta Slovenski satir je zajet iz Koroške in sloni zato na samih koroških pesmih. Pri igri sodeluje okrog 30 igralcev. Pri nekaterih je teža na petju, pri drugih na igranju. Pevci so iz raznih krajev Tržaške in sta jih pripravila Janko Ban in Herman Antoni. Med igralci nastopajo že znani igralci, kot so Stana Oficija-Kopitar, Aleksij Pregarc, Matejka Maver, Franko Žerjal, Pavel Bajt, Marija Mislej, Ivo Sosič, Danilo Pertot, Franka Volpi in drugi. Igro režira prof. Jože Peterlin.

To je en del letošnjega Repentabra. Tudi drugi del predstavlja novost: prišel bo pet »Višarski zvon«, to je pevski zbor Kanalske doline, ki ga vodi kobariški kaplan Avgust Ipavec. Tudi ta zbor poznamo po velikem navdušenju, ki ga je dosegel v Trbižu in zato lahko trdimo, da bo program letošnjega tabora res lep in zanimiv.

Avtobusi bodo vozili: iz Trsta ulica Beccaria (pri trgu Oberdan) avtobus P ob 14.45, 15.35, 16.25; iz avtobusne postaje pred železniško postajo ob 16.20; z Opčin ob 15.20, 16.10 in 17.00. — Avtobusi se bodo vračali ob 19.00, 20.05, 21.00 in 21.30.

Nastop zbora »Jacobus Gallus« pri Sv. Ivanu

Ni se še poleglo navdušenje, ki ga je izval koncert zbora »J. Gallus« pri Sv. Jakobu, ko nam je isti zbor po kratkem presledku posredoval koncert v cerkvi sv. Ivana v četrtek 22. junija. Zbor, ki je na visoki umetniški višini in lahko tekmuje po zaslugi odličnih pevcev z zbori svetovnega slovesa, a predvsem dirigenta prof. Ubalda Vrabca, ki je v svoji stroki pravi umetnik, nam je nudil dve uri duhovnega užitka.

Prvi del, posvečen skladbam Petelina-Gallusa in Palestrine, je bil izveden s tisto prefinjeno natančnostjo, ki smo je pri tem zboru že vajeni. V drugem delu smo slišali skladbe Čajkovskega, Pahorja in Caina. Mogočno izpoved ruske duše v Čajkovskega »Vjeruju« je občinstvo nagradilo z burnim ploskanjem. Sledil je »Oče naš« Cankarjevega »Hlapca Jerneja«, ki ga je uglasbil Karel Pahor. Pretresljivo jok zatirane hlapca, ki terja svojo pravico, je tržaški komponist prepričljivo uglasbil s ponavljajočim vzklikom Oče naš, ki naj bi prodrl skozi oblake in tako dosegel zaželeni cilj. Spored sta zaključili dve črnski duhovni »Deep River« in »Jericho«, v katerih izstopata oba solista. Obe skladbi sta prisotne zelo navdušili.

E. Fischer

24. mednarodni velesejem

Ob prisotnosti najvišjih predstavnikov krajevnih in deželnih oblasti je bil v soboto 17. junija odprt 24. mednarodni vzorčni velesejem na Montebellu v Trstu. Za to priložnost je prišel v Trst sam minister za izredne posege na jugu prof. Italo Giulio Caiatti.

Razstavniki prostor na Montebellu obsega 35.000 kv. m površine in na njem je razstavljalo 1157 podjetij, od tega 651 iz Italije in 506 iz tujine. Prisotnih je bilo tako kar 32 držav, uradno pa le petnajst, v glavnem iz Evrope (Avstrija, Češkoslovaška, Madžarska, Poljska, Zahodna Nemčija, Jugoslavija in Portugalska) ter ne-

katere afriške kot Kamerun, Gabon in Gana ter Brazilija in Kolumbija iz Južne Amerike.

Vrata velesejma so se zaprla na praznik sv. Petra in Pavla 29. junija.

Prvi podatki o zadnjem popisu prebivalstva

Osrednji statistični urad je objavil prve podatke o lanskem splošnem ljudskem štetju. Po teh podatkih so v vsej državi našli 54 milijonov ljudi (48,8 % moških in 51,2 % žensk).

Kar se dežele Furlanije-Juljske Benečije tiče, je prebivalstvo v zadnjem desetletju naraslo za 5.212 oseb, tako da znaša sedaj 1.208.810 oseb. Na posamezne pokrajine pride: na Tržaškem 298.192 oseb (453 manj kot leta 1961), na Goriško 142.675 (4.970 več kot leta 1961), videmska provinca 516.214 (manj 16.144), na pordenonsko pa 252.729 (ali 17.179 več).

Kot je razvidno iz navedenih podatkov, izkazujeta tako mesto Trst kot vsa njegova provinca rahlo nazadovanje stalnega prebivalstva. Tudi samo mesto Trst je nazadovalo za 2.904 oseb ali 1,1 %. Našli so namreč le 269.819 ljudi.

Proti špekulaciji z zemljišči

Škofijski svet laikov v francoski škofiji Annecy je pripravil študijo o zemljiški posesti. Škof je dokument potrdil in ga predložil v razmišljanje vsem vernikom svoje škofije. Svet laikov pravi, da se dogajajo velike špekulacije s prekupčevanjem zemlje. Nekateri posestniki zemlje ročno prodajo, kar računajo v bližnji bodočnosti na višjo ceno. Spet drugi kupujejo zemljo po nizki ceni in jo kasneje zelo drago prodajo. Take špekulacije pri našo zainteresiranim mnogo višje dohodke kot pa delo. Dokument obsoja take špekulacije, ker škodujejo zlasti delavskim družinam, ki bi si rade postavile lasten dom, pa zelo težko pridejo do potrebnega zemljišča. Zemljiška posest mora služiti skupnosti, pravi laički svet.

starešina ne moreta razumeti. Civilista sta.

»In vi verjamete, stotnik Aleš, da je mogoče izpolniti dolžnost z dejanji, ki se nam upirajo, ki...«

»Če misliš, da je zame vse življenje le belo-črno, se motiš, res pa je, da so čustva slab svetovalec. Življenje ti morajo usmerjati jasne, osnovne ideje. Dejanja jim morajo biti podrejena. Tudi mir vesti ni drugega kakor skladnost dejanj z idejami!«

»Bo že res,« je zamišljeno posegel v razgovor duhovnik, »bo že res, vendar težava je v tem, da ne vemo vedno, kaj je, kaj naj bi bila naša najosnovnejša ideja vodnica...«

Odgovor to sicer ni bil, vendar Sreču se je zazdelo, da je suhi gospod kaplan povedal to, česar niti sam z svojo zgodbo ni mogel izraziti.

Tudi starešina Filip je molče priklimal, četudi ga zaradi teme ni mogel nihče videti. Aleš je medtem po svoje povzel misel:

»Res je, večkrat v življenju ne vemo,

Barkovlje

Dne 11. junija letos je Mladinski krožek v Barkovljah pripravil romanje-izlet v Beneško Slovenijo: udeležilo se ga je 85 Barkovljanov in med njimi veliko mladine, vodil pa ga je p. Gabrijel Česnik.

Po prihodu v Cedad smo si ogledali longobardski muzej, »hudičev most« ter vrsto drugih zgodovinskih zanimivosti. Nato smo v Ljesah imeli »farno« mašo, ki jo je daroval p. Gabrijel. Med kratkim a jedratim govorom je poudaril lepoto beneških krajev, trdnost njenih ljudi ter bogato zgodovino tega predela slovenske zemlje. Med mašo smo peli ljudske pesmi in na koncu dodali pesem »Marija skozi življenje«, to na prošnjo domačinov.

Po kosilu v št. Petru Slovenov smo začeli z izletom po prelepi beneški zemlji do svetišča na Stari Gori. Vreme nam je bilo naklonjeno, tako da je bil razgled po beneških krajih ter po furlanski nižini pravo doživetje. Po Stari gori smo obiskali še eno izletniško točko in sicer jezero Cavazzo, nato pa smo se vrnili domov.

Na koncu lahko dodamo, da je izlet zelo uspel in so bili Barkovljani res zadovoljni, ker so doživeli nekaj vedrih trenutkov v domači družbi. Vsa pohvala Mladinskemu krožku in upamo, da bodo še pripravili tako posrečene izlete.

Zaključna šolska akademija v Sv. Križu

Med številnimi prireditvami na Tržaškem ob zaključku šolskega leta je zelo dobro uspela akademija osnovne šole »A. Sirk« v Sv. Križu pri Trstu. Za to priložnost so starši in sorodniki otrok in drugi prijatelji šolske mladine napolnili društveno dvorano do zadnjega kotička in s tem pokazali, da z živim zanimanjem spremljajo kulturno rast svojih otrok pod vodstvom požrtvovalnih učiteljskih moči. Akademije se je udeležil tudi didaktični ravnatelj Edi Strnad.

Program je obsegal pester spored dvolglasnih ponarodelih skladb, s katerimi so se prepletale pesmi Otona Zupančiča, Simona Jenka, Vinka Beličiča, Janka Glaserja, Franceta Balantiča in nabrežinskega rojaka Iga Grudna. Tako so nam učenci vseh petih razredov v besedi in petju predstavili vse glavne slovenske pokrajine od Gorenjske, Koroške in Štajerske ter Dolenjske pa do Primorske in našega Krasa. Pozabili niso niti na naše izseljence, katerih so se spomnili z Balantičovo pesmijo Sen o vrnitvi. Pri tem so se vsi recitatorji, pevci in napovedovalci pridno izkazali, posebno pa še solista Jelka Košuta in Aleksander Svab.

Omeniti moramo še, da so občinstvu ugajale zlasti recitacije pesnika Iga Grudna, kakor so jih občuteno podali učenci prvega in drugega razreda, zlasti še njegovi pikri pesmi »Na Krasu« in »Pravijo«. Za zaključek seveda ni mogla manjkati svetokriška himna »Adrija od sonca presvetljena« na besedilo Vinka Beličiča in glasbo Zorka Hareja. Ta pesem vedno znova navduši stare in mlade, zlasti še, kadar jo slišimo iz grl naših najmlajših.

Venček recitiranih pesmi je izbral prof. Vinko Beličič, glasbeni del pa je oskrbel učitelj Ljubomir Toroš tako, da je ponarede pesmi zbral in priredil za dvolglasno mladinsko petje. Otroški zbor pa je z izkušeno roko vodil učitelj Anton Kostnapfel. Napovedovalci sta učenci Damjana Kralj in Sara Košuta, uvodni nagovor pa je prebrala učenka II. razreda Norma Magajna. Prireditve je sad naporov vsega učiteljskega zbora (Jasna De Matteis, Tone Kostnapfel, Kati Kurinčič in Ljubo Toroš). Križani so jim zato iz srca hvaležni.

A. T.

Zaključil se je III. odbojgarski turnir za trofejo »P. Spacapan«

V soboto 24. junija se je končal III. odbojgarski turnir »Pokal Peter Spacapan«. Prejšnji dan, v petek zvečer, so se na polfinalnih tekmah zagrizeno borili za vstop v finale ACEGAT, CRDA in Sloga v eni skupini ter CSI Friuli in Olympia v drugi skupini. Po dolgi igri (trajalo je do ene zjutraj) so se ekipe takole uvrstile: v prvi skupini ACEGAT, Sloga, CRDA; v drugi skupini Olympia, CSI Friuli. Rezultati so bili: ACEGAT: CRDA 2:1, CRDA: Sloga 2:1, Sloga: ACEGAT 2:1; Olympia: CSI Friuli 2:1 (12:15, 15:10, 15:8).

Na finalnem tekmovalstvu so tako nastopili: ACEGAT: Olympia, ki sta se borili za prvo mesto, Sloga: CSI Friuli pa za tretje in četrto mesto. Zal se Sloga ni mogla predstaviti, ker so se nekateri igralci poškodovali. Prisostvovali smo samo tekmi ACEGAT: Olympia, ki se je končala z zmago prve ekipe (15:9, 15:10). Treba je povedati, da je bila igra precej dobra in napeta, še zlasti v drugem setu, ko je Olympia skoraj dohitela Tržačane. Moštvi sta bili okrepljeni; Olympiji je prišel pomagat Bensa, ki igra z goriškimi gasilci, med Tržačani pa je igral Pellarini, ki je igralec tržaške Arc-linee in nastopa v A ligi. Igra je bila večji del uravnovešena; nekoliko nerazumevanja in nerazumevanja med Olympiji, pa je bilo konec. Lahko bi igrali bolje. Ob koncu tekme se je prof. Kranner, podpredsednik Olympije, zahvalil vsem ekipam za sodelovanje in razumevanje, poudaril važnost tega turnirja in izrazil željo, da bi tudi v naprej poskrbeli za dober uspeh takih prireditev. Sledilo je nagajevanje. Moštvo ACEGAT iz Trsta je dobilo prehodni pokal za prvo mesto in še stalni pokal z medaljami, na drugo mesto se je uvrstila Olympia, na tretje mesto CSI Friuli iz Vidma.

Letošnji odbojgarski turnir »Pokal Peter Spacapan« je bil vrhunska manifestacija naše športne dejavnosti. Športno združenje Olympia je že tretje leto organiziralo ta turnir v spomin pokojnega člana Petra Spacapana, ki je bil njen odlični igralec in sodelavec. Na ta način se to športno združenje vsako leto na časten način spominja tega vzornega odbojkarja, ki je mnogo doprinesel k priznanju in uspehu Olympije.

Moram pohvaliti organizatorje za izredno skrb in voljo, ki so jo pokazali v pripravi na letošnji pokal, zlasti če pomislimo, da je vse to delo slonelo na ramah treh ali štirih požrtvovalnih oseb. Nobena druga organizacija bi ne zmogla česa podobnega ali pa bi obremenila z delom deset tajnikov, pet fotoreporterjev, sto mikrofонов in časnikaarjev.

Upam si reči, da je to največja in najboljša odbojgarska prireditev v naši deželi. Velja poudariti kvaliteten prisotnost odbojgarskih moštvev iz vse dežele; tudi je treba pohvaliti pobudo, da je lahko vsaka ekipa vključila v svoje vrste po dva igralca iz višjih serij. Prav to dejstvo je bilo odločilno, da smo lahko prisostvovali srečanjem, ki so bila že vrhunska.

Z eno besedo: pokal »Peter Spacapan« si je utrl pot. Olympia je zaslužila sloves, s katerim se more ponasati le malokatero društvo. Zopet je dokazala, da je organizacija, ki že vrsto let skrbi za utrjevanje prijateljskih odnosov na tem delu slovenske zemlje, kjer so včasih pogoji za medsebojno sodelovanje bili skoraj nemogoči. Trezen pregled prehojene poti nas potrjuje.

ZGODBA O ČLOVEKU, KI JE HOTEL NAJTI SREDNJO POT

Naša postojanka je štela komaj dvajset mož. Daleč okrog ni bilo večjega kraja in bližnje vasi so bile požgane. Le malo ljudi je živelo na domovih.

Mogoče smo bili prav zato še bolj navezani drug na drugega. Bila je to moja prva postojanka, za katero sem bil odgovoren kot poveljnik. Fantje so bili stari borci in razumeli smo se kakor bratje.

Delo je bilo enolično. Čuvali smo cesto. Peljala je izza hribov, se vila okrog postojanke, tekla med zapuščenimi njivami, pa utonila v gozdu nad reko. Vsak teden po dvakrat so vozile po njej dolge vrste voz in kamionov. To je bila naša edina vez z Ljubljano, edina pot, po kateri je prihajal živež in so mogli begunci uhajati na varno. Skozi ob njej so stale postojanke, jo čuvali in čistile min.

Mine. Te so bile naša glavna skrb. Imeli smo poseben oddelek, pet fantov, ki so bili strokovnjaki za mine; vsaj mi smo jim tako rekli.

Kdor je imel mirno roko in hladno kri

je v prepričanju, da je delo Olympije hvalevredno. Istočasno pa nas obvezuje, da bomo znali to dejavnost pravilno vrednotiti in ji dati tisto priznanje, ki si ga zasluži.

V.E.

★

Atletske tekme za kategorijo »ragazzi« bodo 1. julija ob 16.30. Tekmovalci naj se zberejo na športnem stadionu v Gorici.

Novi častni kanoniki

Tržaški g. nadškof je imenoval štiri župnike za častne kanonike tržaškega stolnega kapitlja. Ti so: G. Albonese (Sv. Ivan), A. Delise (Sv. Rožni venec), G. Zupan (Grljan) in Lojze Rozman, župnik v Trečah ter katehet na srednji šoli na Opčinah. Iskreno čestitamo.

Z GORIŠKEGA

Poroka

Pretekli teden sta se v cerkvi na Solkanški cesti poročila Ana Maraž in Ivo Ambrožič iz Podgore, član domačega pevskega zbora in moškega zbora »Mirko Filej«. Pevci obeh zborov so tudi peli pri poročni maši. Novemu paru želimo vse najboljše ob vstopu na novo življenjsko pot.

Blagoslovitev novih zvonov v Kromberku in Braniku

Prihodno nedeljo 2. julija ob 9. uri bo blagoslovitev novih zvonov v Kromberku pri Novi Gorici, ob 4^h popoldne pa v Braniku (Rihenberku). V Kromberku so trije novi zvonovi uglasili na koralni napev »Oče naš« F-G-A, v Braniku pa imata nova zvonova glas D in G k nekoliko zvišanejšemu staremu E, po velikonočnem koralnem napevu »Exultet« (Veseli se). Vseh pet zvonov je bilo ulitih po novem modelu »Martinčič«, podobnemu bivšemu Samasavemu ali srednjemu laškemu sistemu. Dva zvonova sta bila ulita v Padovi in trije v Zalcu. Doselej je bilo takih zvonov ulitih 25; 23 pri Ferralitu Zalec in prva dva sedaj že tudi v Italiji. Vsi so se dobro posrečili.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 2. do 8. julija 1972

Nedelja: 9.40 Po domače s fanti na vasi. 11.00 Otroška matineja. 11.50 Mestece Peyton. 18.00 Spet bom skakal čez luže, češki film. 20.30 Ko nisem bil več vojak - humoriistična oddaja.

Ponedeljek: 18.30 Kremenčkovi. 20.30 D. Susić. »Beg«. 21.50 Slikarski svet Radenka Miševića.

Torek: 17.40 Koncert invalidskega pevskega zbora. 18.30 Risanka. 21.10 Kala - slovenski film.

Sreda: 18.35 Sebastijan in Mary Morgane. 19.05 Naši operni pevci: Zlata Ognjanovič. 19.25 S kamero po svetu. 20.35 Moiré: Improvizacija v Versaillesu. 21.35 Nezdruženi narodi. 22.05 Jazz na ekranu.

Četrtek: 14.00 Tenis v Wimbledonu - moški. 18.30 Boj za obstanek. 19.00 Nasmeh razuma. 20.35 Bos skozi pekel. 22.05 Vohuni, agenti, vojaki.

Petek: 18.30 Veseli tobogan: Idrija. 19.00 Mestece Peyton. 20.35 Shane - ameriški film. 22.25 Glava na zaslonu.

Sobota: 14.00 Tenis v Wimbledonu. 17.40 Pesmi in plesi jug. narodov. 18.25 Disneyev svet. 19.20 Usodno nebo. 20.30 Split 72. 22.00 Tekmeča.

ter je enkrat ali dvakrat razdril slepo mino, se je smel šteti za strokovnjaka.

Bilo je zgodaj spomladi. Deževalo je, da je bil ves svet pod hribom videti kakor zavrt tenak siv dim.

Gledal sem za patroljo, ki je odhajala. Šest fantov, eden med njimi — bivši kloparski pomočnik — je bil iz našega oddelka za mine. Stopali so v raztegnjeni črti, ki je krila vso širino ceste. Z glavami sklonjenimi v tla, deloma zaradi vetra, pa tudi, da bi laže opazili skrite potuhnjene mine, so izginjali za oblaki dežja.

Neštetokrat sem že gledal takole za odhajajočo patroljo. Vedno mi je bilo na misli, da gledam morda katerega od njih zadnjič. Pa je šlo do tedaj vse po sreči. Ko so izginili v gozdu, sem obšel straže, stopil v kuhinjo, potem pa odšel v svojo sobo. Fantje so ji rekli pisarna.

Ni mi šlo izpod roki. Dež ni hotel pojenjati in namesto, da bi pisal pismo, sem čakal brez smisla po sinjem papirju. Misli sem na dom, na službo, ki sem jo pustil, na požgane hiše okoli, fante na cesti, na mine in nanje, ki so jih polagali...

(se nadaljuje)

MARKO KREMŽAR

(13)

SIVI DNEVI

Ce sem vam danes povedal to zgodbo, je nisem, da bi se opravičeval, temveč da bi vedel, kaj boste sodili. A sodili ste edino vi, stotnik Aleš. Za vas je bilo belo in črno črno. Po vašem mnenju sem bil tisti hip, v prvem srečanju s sovražnikom — slabič. Svoje mnenje ste povedali jasno in ko bi mogel biti prepričan, da se ne motite, bi morda našel mir. Vi, gospod Ciril, pa me niste razumeli, tudi starešina ne... in — oprostite, saj vse skupaj — nič... hud dan je bil danes...

»Res, hud dan je bil, Srečo. Ce bi bil svojo zgodbo pričel tam, kjer si jo končal, bi te človek morda laže razumel, kljub vsemu. Veš, ti pri svojem razgledanju pozabljaš na namen naše borbe, na dolžnost, ki jo imaš kot vojak. Dokler vojak vrši dolžnost, dela dobro — če ne, slabo. Dokler si tega ne vcepiš v glavo, ne moreš živeti. Zato te tudi gospod Ciril in

Zborovanje duhovnikov goriške nadškofije

V sredo 21. in v četrtek 22. junija so se zbrali duhovniki goriške nadškofije, da poslušajo poročila o triletni dejavnosti duhovniškega sveta in si izvolijo novega za prihodnja tri leta. Zborovanje je vodil glavni tajnik sveta msgr. Silvano Fain, navzoč pa je bil tudi ves čas goriški nadškof msgr. Cocolin, ki je podal za uvod programske misli za bodoče delovanje duhovniškega sveta.

V času od 27. junija 1969 do 22. junija 1972 se je duhovniški svet sestel devetnajstkrat. Na svojih sejah je med drugim razpravljala o dušnem pastirstvu med mladino, o preureditvi škofijskega semenišča in gradnji študentske hiše, o pomoči Cerkvi v Bouaké in Manikro, o spremembi pravil duhovniškega sveta, o misijonskem centru v nadškofiji, o zapovedanih praznikih med tednom in o ustanovitvi dušnopastirskega središča za Slovence v Gorici. Tudi je pripravil duhovniški svet več študijskih dnevo, ki naj bi služili duhovščini goriške nadškofije pri njeni poglobitvi in njenem posodobitvi. Pri svojem delu je imel duhovniški svet na voljo pet komisij, ki so bile: za kler, za semenišče, za strukture, za dušno pastirstvo in za upravljanje cerkvenega premoženja.

Drugi dan zborovanja so udeleženci najprej točko za točko odobrili nova pravila duhovniškega sveta. V novem svetu bo imela vsaka cona (teh je šest) po tri zastopnike. Slovenska cona je v novi svet izvolila msgr. Ivana Kretiča iz Devina, ki bo obenem predsednik slovenske duhovščine, dr. Rudija Klinca in prof. Marijana Komjanca.

Iz delovanja goriške občinske uprave

Goriški občinski svet se v zadnjem času precej redno sestaja. Tako je v tem mesecu imel tri seje in razpravljala o vrsti vprašanj politično-upravnega značaja. Med drugim je poskrbel tudi za obnovitev raznih komisij in odborov. V nekaterih bodo zastopani tudi Slovenci.

Na predlog SDZ je bila gdč. Mariza Perat imenovana v upravni odbor šolskega patronata, prof. Slavko Bratina bo še nadalje v komisiji za toponomastiko, medtem ko je bila nanovo določen za člana posvetovalne komisije za mestno knjižnico.

Sv. birma v Sovodnjah

V nedeljo 18. junija je bila v Sovodnjah birma. Ob 10. uri je 20 birmancev odšlo v spredu iz župnišča z g. nadškofom in duhovščino v cerkev. Tudi drugi smo radovedni čakali, da vidimo, kako poteka podeljevanje sv. birme po novem obredu. Saj je bila birma v Sovodnjah prva v slovenskih krajih po novih obredih.

Ko je prišel g. nadškof, so se razvrstili v sprevod: križ s strežniki, velikonočna sveča, ki po novih predpisih gori ves čas med mašo in birmo pred glavnim oltarjem, zatem birmanci, za njimi duhovščina in nadškof.

Pred cerkvijo je nadškofa pozdravljala slavalok, v cerkvi pa lepo okrašeni oltarji in številni venci. Mešani pevski zbor je nadpastirja pozdravil s pesmijo Ecce sacerdos magnus. Saj je prav, da se ob posebno slovesnih priložnostih sliši tudi latinska pesem. Za pevci so nadškofa pozdravili birmanci. In začela se je maša. Pri maši so birmanci brali berila in prošnje. Kot vojaki Kristusovi naj sodelujejo tudi pri liturgiji. Nadškof je pri evanجيلu spregovoril najprej v slovensčini, nato pa še v italijanščini.

Govoru je sledila birma. Domači župnik je birmance najprej poklical po imenu. Vsakdo je odgovoril: Tukaj sem! Zatem je škof s posebno molitvijo skupaj z navzočimi duhovniki msgr. Klincem in msgr. Zoržem ter g. Erzenom poklical nad birmance Sv. Duha. Naka so birmanci drug za drugim skupaj z botri stopili pred škofa, ki jih je čakal pred glavnim oltarjem. Vsak birmanec je na glas povedal svoje ime in škof je za mazilil s krizmo na čelo in rekel: I, sprejem potrditev - dar Sv. Duha. Birmanec je odgovoril: Amen. Ker z birmo postane birmanec polnopravni ud Cerkve, ga škof pozdravi: Mir s teboj. Birmanec odgovori: In s tvojim duhom. (Novi obred je torej odpravil udarec po

Kar bo prav gotovo zanimalo javnost, je sklep občinskega odbora, da se bo bolj redno skrbelo za odvažanje smeti in odpadkov. V ta namen bodo povečali število zadavnega osebja in uporabljali poleg kovinskih posod posebne vreče iz plastike.

Kot izredna točka obravnavanja je bila zadeva občinskih uslužbencev, ki so v podporo nekaterih svojih zahtev napovedali in izvedli enodnevno stavko. Večina svetovalcev je bila mnenja, da se morajo čimprej začeti neposredna pogajanja med občinsko upravo in sindikalnimi predstavniki.

Razstava likovnih del na nižji srednji šoli

Med raznimi razstavami, ki so se zvrstile letos ob zaključku šolskega leta na raznih šolah, je bila tudi razstava likovnih del dijakov enotne srednje šole v Gorici.

Na otvoritvi je gostom spregovorila ravnateljica srednje šole prof. Rozalija Lojkova in poudarila vzgojni pomen tudi takega šolskega udejstvovanja dijakov. Na obiskovalce razstave, med temi je bilo več predstavnikov šolskih in političnih oblasti, je pisanost razstavnega prostora že na prvi pogled napravila zelo prijeten vtis. Čeprav ni nihče iskal med razstavljenimi deli umetnin, se je vsak rad pomudil pred panoji in se čudil iznajdljivosti, fantaziji in ponekod že dozorevajoči osebnosti nekaterih dijakov; včasih pravih tistih, ki jim morda delata težave matematika ali italijanščina, ki pa se izvrstno znajdejo s čopičem v roki ali ko si iz kepe ilovice oživijo to ali ono figurico iz svoje fantazije. Nedvomno imata profesorica Rojce Markosig in prof. Vladimir Klanjšček, ki poučujeta likovno vzgojo na tej šoli, mnogo zaslug pri brušenju okusa dijakov.

Med tednom si je razstavo ogledalo tudi več staršev z otroki. Prav bi bilo, da bi se take razstave pripravile vsako leto in po možnosti ob sodelovanju tudi drugih predmetnih profesorjev. Da bi dali otvoritvi večji poudarek, pa bi bilo lepo za naprej, če bi dijaki ob tej priložnosti tudi kaj zapeli ali recitali. Ze ker se zdi, da ima zaključna šolska prireditev vsako leto težji porod (letos je sploh ni bilo!), bi bila ta morda bolj posrečena oblika za dostojen zaključek šolskega leta. Računati je treba, da ima mladina v sebi neverjetne sposobnosti, ki jih je treba izrabiti, njej v veselje in v zadoščenje staršem ter vzgojiteljem.

licu.) Tako je stopilo pred nadškofa vseh navzočih 20 birmancev, ki so bili vsi že srednješolci ali še starejši.

Iz opisanega obreda je razvidno, da novi obred res predpostavlja, da so birmanci že nekoliko odrasli in da so na birmo pripravljani. Zato gotovo ni v skladu z novim obredom, če gredo k sv. birmi otroci, ki za to niso še zreli.

Po birmi se je maša nadaljevala kot običajno. K sv. obhajilu so pristopili vsi birmanci in tudi številni botri, starši in drugi verniki. Posebnost obhajila je bila, da je škof obhajal pod obema podobama in sicer tako, da je sv. hostijo pomolil v posvečenem vinu in tako obhajal. Zato pa je rabil besedilo: Kristusovo Telo in Kri.

Po maši se je g. nadškof ustavil z birmanci in verniki pred cerkvijo, kjer se je z birmanci tudi fotografiral.

Ker je prav, da se škof sreča z verniki tudi izven cerkve, je sledila zakuska v gostilni pri Mirkotu, katere so se udeležili župan Čučur in drugi zastopniki civilnih oblasti, cerkveni ključarji, učiteljsko, poverjeniki, ki so nabirali darove za popravilo orgel, cerkveni pevci. Tudi tu je g. nadškof doživel prijetno srečanje z verniki in se je lahko porazgovoril s tem in onim. S tem je pokazal, da škofje danes ne želijo živeti na piedestalu kot svetniki na oltarju, temveč da želijo imeti čim bolj tesne stike z ljudstvom. Ljudje so bili tega zelo veseli.

Za konec naj omenimo, da so si za te slovesnosti želeli imeti v Sovodnjah popravljene cerkvene orgle, ki so že močno piskale. Podjetje Zanin iz Codroipa je delo v rekordnem času opravilo, ljudje so pa s prostovoljno nabirko pokrili večino stroškov, ki niso bili majhni. Tudi zaradi tega so bile cerkvene slovesnosti lepše, kot bi sicer bile. **Sovodnjski kronist**

PROSVETNO DRUŠTVO »PODGORA«

vabi na

POLETNI PRAZNIK

(PRAZNIK ŠTRUKLJEV)

ki bo na »Britofu« ob cerkvi

Sobota 1. julija ob 21. uri:

- Veseloigra »HODL DE BODL«, katero bodo podali igralci PD »Štandrež«

Nedelja 1. julija ob 18. uri:

- Nastop otrok pod vodstvom gdč. Marize Perat
- JANEZ JERSINOVEC S »PLANŠARJI«, ki nas bodo zabavali do pozne ure.

Na voljo bodo letos kot posebnost domači podgorski štruklji, pečeni piščanci (ki so se proslavili že lani), klobase, vino itd.

Novi zavod sv. Družine pod streho

Te dni so dokončali delavci, ki gradijo novi zavod sv. Družine v Gorici, streho nad vso prostorno in obširno stavbo. Po stari navadi so se nato zbrali v ponedeljek 26. junija na likof, da so zidove in streho, ki so ju prej zalivali v potu svojega obraza, zalili z dobrim vinčkom in se okrepčali z bogato zakusko, ki so jo zanje pripravile šolske sestre.

Sedaj je že mogoče videti vse bodoče poslopje novega zavoda, ki bo res mogočna stavba. Ob sobotah in nedeljah si lahko vsakdo to poslopje ogleda od blizu, ko delavcev ni. Prepričani smo, da bo ogled stavbe vsakogar navdušil in obenem spodbudil, da bo stopil v Krog prijateljev Zavoda sv. Družine ter s svojimi močmi pomagal pri iskanju sredstev, ki jih vodstvo zavoda tako krvavo potrebuje, če hoče nameravano gradnjo pripeljati do uspešnega zaključka.

Števerjan - Zaključna šolska prireditev

Osnovna šola v Števerjanu, ki je edina slovenska v naši deželi, kjer je bil v preteklem šolskem letu celodnevni pouk, je za zaključek priredila šolsko prireditev, združeno z razstavo ročnih del.

Ze zaključna šolska maša 24. junija je bila nekaj posebnega, saj je bila v šolskih prostorih in je tako občestveni duh šolske družine prišel veliko bolj do izraza kot bi to bilo kjer koli drugod.

Zvečer istega dne pa je bila nato v župnijskem domu šolska prireditev, ki jo je pripravil učiteljski zbor števerjanske šole, pevske in rajalne točke pa so bile v rokah učiteljice 4. razreda Ade Černiceve. Starši so se prireditve udeležili v zelo lepem številu in bili zadovoljni, ko so videli, kaj vse šola v enem letu lahko nudi učencem.

Uvodne besede je povedala učiteljica 1. razreda Adrijana Durini. Govorila je o pomenu šole in omenila, kaj bi bilo še treba, da bo šola bolj uspešna: več učiteljskih moči, primernejši prostori, pa tudi več dobre volje, razumevanja, požrtvovalnosti, odprtosti in vzajemnosti, obenem pa spoštovati svet naših otrok. Šola ni le priprava za življenje, je sama na sebi življenje. Zato ima v šoli s celodnevrim poukom za otroka velik pomen tudi igra, saj pomeni zanj sprostitve, gibanje, vzpodbudo za učenje in pripravo na bodoče življenje. Tudi ročno delo je pomembno, saj s tem otrok izraža svoj notranji svet. Pa tudi telesne vzgoje ne gre zamenjati.

Prireditev so odprli otroci 1. in 2. razreda s petjem in recitacijami. Sledil je prizor otrok 1. razreda »Moja punčka je zbolela«. Ples palčkov so izvajali otroci 3. do 5. razreda. Brahmsova uspavanka »Buona notte« je bila naslednja točka sporeda. Vsi otroci so zapeli dve pesmi Zabja svatba in Očnica. Prijetna za oko sta bila valček in polka, ki so ju izvajali otroci 3., 4. in 5. razreda. Otroci istih razredov so zapeli nato pesem Čebelice letite ter budnico Oče Jakob. Prireditev so zaključili otroci 5. razreda, ki so recitali nekaj Gradnikovih pesmi iz cikla »Naša zemlja« ob glasbi Smetana »Moja domovina«.

Od gostov so bili navzoči šolski ravnatelj Brešan, nadzornik Leban, direktor italijanskih šol v Gorici Busè ter predstavniki ostalih šol s celodnevrim poukom v naši deželi.

Prireditev je dosegla svoj smoter, saj je potrdila veliki pomen slovenske šole, razkrila njene sadove, obenem pa bila spodbuda k nadaljnjim prizadevanjem, da bo vzgojno delo v prihodnjem šolskem letu še bolj uspešno.

—jk

Širite »Katoliški glas«

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 2. do 8. julija 1972

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 11.15 Mladinski oder: »Velika gala predstav«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Naša gospa. 15.45 Seiichi Yashiro: »Prividna lokomotiva«. Radijska drama. 16.40 Filmska glasba. 17.20 Zbor N. Lubova in »Swingle Singers«. 17.50 Revija glasbil. 18.20 Baletna glasba. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika.

Ponedeljek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Slavne simfonije. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi.

Torek: 11.35 Pratika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Veliki detektiv iz kriminala. 19.20 Za najmlajše: »Kokošja balada«. 20.35 G. Puccini: »Turandot«, opera.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Koncerti v sodelovanju z deželnimi ustanovami. 18.50 Glasbeni vrtljak. 19.10 Higiiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simfonični koncert. 21.15 Za vašo knjižno polico.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.20 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 J. Sibelius: Karelia, orkestrska suita. 18.45 Veliki orkester Peta Rugola. 19.00 F. Catalano: Zgodovina ital. pol. strank. 19.20 Za najmlajše: pravljice, pesmi in glasba. 20.35 »Mrtvi ne plačujejo davkov«.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Simfonična glasba deželnih skladateljev. 19.10 Na počitnice. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Concertisti naše dežele. 19.10 Rado Bednarik: Moja srečanja. 19.20 Revija zborovskega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Stare slovenske ljudske igre: »Ministrovo pismo«.

Letošnja kolonija za otroke slov. osnovnih in srednjih šol

Sele preteklo soboto se je zvedelo, da je goriški prefekturi nakazan denar za letošnje kolonije, toda glede na lansko vsoto je letošnja vsota zelo znižana. Posledica tega bo, da bo letos možno poslati v kolonije veliko manj otrok kot lani (okrog 40 % manj!).

Vincencijska konferenca iz Gorice bo tudi letos, kot je bilo že objavljeno, organizirala kolonijo v hribih (v Ovaro, skupaj z Vincencijsko konferenco iz Trsta) in pri morju (v Nabrežini, skupaj z Dobrodelnim društvom iz Trsta).

Prvi bodo letovali dečki in sicer od 4. julija do 2. avgusta, nato pa deklice od 4. avgusta do 2. septembra.

Odhod dečkov v hribe bo dne 4. julija ob devetih dopoldne z vlakom iz Gorice; k morju pa se bodo odpeljali z avtobusom.

Vodstvo kolonije obvešča, da je na razpolago še nekaj mest proti plačilu (5-10); zainteresirani starši naj se čimprej obrnejo na urad Vincencijske konference v Gorici, Placuta št. 18 (prvo nadstropje), tel. št. 3177.

Vodstvo kolonije javlja tudi, da išče dve nadzornici (učiteljice ali dekleta od 17. leta starosti dalje) in bolničarko za prvo skupino (od 4.7. do 2.8.); kdor bi želel sprejeti ta mesta, naj se takoj javi v pisarni Vincencijske konference.

Maturantski izidi na slovenski trgovski šoli

Ob koncu preteklega tedna so se v Gorici končali zrelostni izpiti na slovenski trgovski šoli. K maturi je bilo pripravljenih 13 dijakov in dijakinj, ki so vsi maturo uspešno opravili.

Novi absolventi trgovske šole so: Bogomila Antoni, Patricija Batistič, Aleksija Černic, Maksimilijana Cherpan, Silvana Culot, Nadja Gerget (1954), Nadja Gerget (1955), Silva Klanjšček, Jadranka Mozetič, Klavdij Ožbot, Otelina Valantig, Marko Cotič, Janez Heric.

OBVESTILA

Celodnevno romanje na Sv. Višarje bo priredilo Apostolstvo molitve v Gorici v nedeljo 23. julija. Prijaviti se je treba na upravi Katoliškega glasa. Odhod ob 5.30 s Travnika.

Maša za edinstvo bo v ponedeljek 3. julija ob 7. zvečer v kapeli Marijinega doma v ulici Risorta 3 v Trstu. Po maši razgovor o ekumenskem romanju na Češkoslovaško. Vabljeni vsi prijavljeni. S seboj naj prinesejo potni list in dve sliki.

Dvanajsti dušnopastirski tečaj za slovenske duhovnike v zamejstvu in izsejenstvu bo od 21. do 23. avgusta 1972 v domu duhovnih vaj (Casa esercizi) v Trzinu (Tricesimo) pri Vidnu. Prijaviti se je treba vsaj do 6. avgusta 1972.

DAROVİ

Za Zavod sv. Družine: M. M. 5.000; N. N. 5.000; N. N. 5.000; N. N., Mavhinje, 10.000; družina Suligoj iz Vidma namesto cvetja na grob pok. Jožefa Makuca 5.000; N. N. 15.000; Ančka Božič 20.000; Milka Šfiligoj namesto cvetja na grob pok. Jožefa Nemec 5.000 lir.

Za Alojzijeve: Jožka Rupnik iz Firenc v spomin pok. Elve Feliga 5.000 lir.

Za Finžgarjev dom na Opčinah: v počastitev spomina Pavle Kramar družina Dancu, Proseška 6, 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Karel Vatta ob sinovi poroki 30.000; N. N. 8.600; dr. Alojz Antonac 2.000; družina Skabar 10.000; N. N. 600; Vremec Viktorija 3.000; N. N. v nabiralnik 10.000; starši Gava in botri ob krstu male Tamare 10.500; N. N. 2.000; Marija Milič 5.000; družina Škerlavaj v spomin dragega Stefana 10.000; Lojzka Škerlavaj 5.000; Sosič-Dolenc Pepka v počastitev spomina Stefana Škerlavaj 5.000; družina Fabčić ob krstu male Erike 10.000; Erminija Kalc ob krstu male Erike 10.000; Hrovatin Justina in sestre namesto cvetja na grob Pavle Kramar 5.000; mama, oče in brat Kramar v spomin nepozabne Pavle 20.000; Ana Sosič 5.000; dr. Zivko Lupine ob krstu male Lare 3.000; Marijuša Podobnik 10.000; družina Jukič-Kete v spomin mame Marije 10.000.

Za cerkev na Ferlugah: Anica Ferluga 3.000; od nabirke 9.000 lir.

Za Baragov dom v Ricmanjih: Marija Santin, Ricmanje, 1.000; Tanja Kuret 5.000; novoporočenca Darjo Mohorovičič in Helena Suc, Ricmanje, 5.000; družina Zuljan, Ricmanje, ob pogrebu pok. Agate, 1.000; Dalka Velišček, Kolonkovec, v spomin na pok. moža Karla 5.000; Dalka Pregarc, Ricmanje, 1.000; družina Samec, Pulje, 5.000; družini Hrvatič, Ricmanje, 5.000; Valter Klabjan, Ricmanje, 3.000; Gvido Brajnik, Log. 17.000; Karlo Kjuder, Ricmanje, 10.000; Valter Bet, Ricmanje, pred odhodom k vojakom, 5.000; družini Bet-Semenič, Ricmanje, 15.000; družina iz Ricmanj 5.000; družina Krnac, Log, ob krstu malega Lučka 10.000; Ana Metlika, Boljunec, 10.000; Pjerina Seražin, Trst, 3.000; Mladinski krožek »Boljunec« 10.000; nabirka v Rojanu ob zaključku šmarnic 25.000; dobrotnik iz Boršta 10.000; dr. L. Škerl 20.000; msgr. Salvadori, Trst, 3.000; Judita Kofol, Domjo, 5.000; Stefanija Kofol, Domjo, 2.000; Roža Lazar, Trst, 2.000; dobrotnik iz Trsta 10.000; Neda Schiozzi, Ricmanje, 10.000; Pavla Berdon, Pulje, 10.000; družini Soncin-Lavrenčič, Ricmanje, 10.000; matere šolskih otrok iz Ricmanj in Loga ob zaključku šolskega leta 3.000; dobrotnik iz Domja 10.000; Vera Turk iz Trsta 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 8% davek za registrski urad.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo